

तत्सत्तानुमापककार्यमाह ॥ चतुर्दशेति ॥ १६ ॥ व्यसनैर्व्यसनदातृभीराक्षसैस्तुल्यितुमुपमितुं तस्य तत्त्वं च मम प्रत्यक्षमेवेत्याह ॥ अहंतस्येति ॥ तदूपात्तादिति गूढं ॥
 ॥ १७ ॥ शरजालेत्यादि परंपरितरूपकमिदं ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ मम मत्तोवा ॥ २० ॥ तव रामसंगमे रामस्येहानयनं व्यर्थमेव प्रकारांतरेणैव तस्य संभवादि
 त्याह ॥ अथवेति ॥ सोहंराक्षसाद्राक्षसकृतादस्मादुःखान्मोचयिष्यामीत्यन्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ दैत्यवधे व्यवसाययुक्तं विष्णुमिव स्थितं ॥ २४ ॥ नगराज
 चतुर्दशसहस्राणिराक्षसानां जघानयः ॥ जनस्थाने विनाश्रात्राशत्रुः कस्तस्य नो द्विजेत् ॥ १६ ॥ न स शक्यस्तुल्यितुं व्यसनैः पुरुष
 भः ॥ अहंतस्यानुभावज्ञाशक्रस्येव पुलोमजा ॥ १७ ॥ शरजालांशुमांछूरः कपेरामदिवाकरः ॥ शत्रुरक्षो मयंतो यमुपशोषं नयिष्य
 ति ॥ १८ ॥ इति संजल्पमानां तारामार्थे शोककर्षितां ॥ अश्रुसंपूर्णवदनामुवाच हनुमान्कपिः ॥ १९ ॥ श्रुत्वैव च वचो मत्प्रमे
 ष्यति राघवः ॥ चमूं प्रकर्षन्महतीं हर्यृक्षगणसंकुलां ॥ २० ॥ अथ वामोचयिष्यामि त्वामघैव सराक्षसात् ॥ अस्मादुःखादुपारोहमम
 पृष्ठमनिंदिते ॥ २१ ॥ त्वां तु पृष्ठगतां कृत्वा संतरिष्यामि सागरं ॥ शक्तिरस्ति हि मे वोढुं लंकामपि सरावणां ॥ २२ ॥ अहं प्रस्रवण
 स्थाय राघवायाद्यमैथिलि ॥ प्रापयिष्यामि शक्राय हव्यं द्रुतमिवानलः ॥ २३ ॥ द्रक्ष्यस्य घैव वै देहिराघवं सह लक्ष्मणं ॥ व्यवसायसमा
 युक्तं विष्णुं दैत्यवधे यथा ॥ २४ ॥ त्वद्दर्शनकृतोत्साहमाश्रमस्थं महाबलं ॥ पुरंदरमिवासीनं नगराजस्य मूर्धनि ॥ २५ ॥ पृष्ठमारोह मे
 देवि माविकांक्षस्व शोभने ॥ योगमन्विच्छुरामेण शशांकेनेव रोहिणी ॥ २६ ॥ कथयंती वशशिना संगमिष्यसि रोहिणी ॥ मत्पृष्ठमधिरो
 हत्वंतराकाशं महार्णवं ॥ २७ ॥ स्य श्रेष्ठस्य प्रस्रवणगिरेरित्यर्थः ॥ २५ ॥ माविकांक्षस्व मोपेक्षां कुर्वित्यर्थः ॥ २६ ॥ कथयंतीव संगंतव्यो राम इति
 वचनं कथयंतीव ॥ शशिना रोहिणीव संगमिष्यसीत्यन्वयः ॥ एतद्वचनसमकालमेव रामसमीपं प्रापयिष्यामीत्यर्थः ॥ यथा तद्वचने न प्रयास एव मनायासेन त्वां नयामी
 त्यर्थोवा ॥ आकाशं तन्मार्गमवलंब्य महार्णवं तरेत्यन्वयः ॥ २७ ॥